

Sanhedrin (31b)

— כי א�א רב דימי אמר ר' יוחנן — When Rav Dimi arrived in Babylonia, he said in the name of R' Yochanan: If one harasses his fellow litigant in a matter of law, and consequently, one party (the aggressive one) says: Let us litigate our case here, before the local court, — ואחד אומר נילך למקומ הועוד but the other one says: Let us go to the place of assembly for litigation, where the aggressive one will be intimidated, — כופין אותו נילך למקומ הועוד we force [the aggressor] to go to the place of assembly.

R' Elazar said before him: — רבי מי שנושא בחריו מנה My teacher, if someone has a claim on his fellow for a *maneh*, — יוציאה מנה על מנה shall he be forced to spend a *maneh* in traveling expenses for the recovery of the *maneh* which he is owed? Certainly not! — אלא כופין אותו נילך בעירו Rather, we force [the other litigant] to litigate in his own city.

— אמר רב ספרא (אמר רבי יוחנן) It has also been stated: — אמר ר' אלעזר — If two litigants were feuding in a matter of law, — שניים שנטעמו בדיון and one says: Let us litigate our case here, before the local court, — ואחד אומר נילך למקומ הועוד — while the other one says: Let us go to the place of assembly, — כופין אותו נילך בעירו we force [the litigant] who had wished to have the case heard elsewhere to litigate in his own city.

— כופין אותו נילך למקומ הועוד — Ameimar said: — הילכתא The halachah is: We force [the party] that wants to litigate locally to go to the place of assembly for litigation. — והוא אמר ר' אלעזר But R' Eliezer has stated that — אמר ליה רבashi לאמייר That (R' Eliezer's ruling) applies only to a case where the debtor tells the creditor that he wants to litigate elsewhere, — אבל מילה but as for the creditor, if he demands that the debtor follow him to the place of assembly, — עבד ליה לאיש מילה a debtor is enslaved to the man who is his creditor.

Bava Kamma (112b)

— מאי אמר ליה בא נחכח ליה בדין — If, however, they had not opened the case, — אמר ליה בא נחכח ליה בדין [the defendant] may say to [the plaintiff], — אני לבית דין הגזול איזילנא “I am going to the High Court!”

Bava Kamma (46b)

— דכאיב ליה כאיבא איזיל לבני אסיה It is simple logic: — The one suffering from pain goes to a doctor in search of the remedy! Similarly, one who is distressed by an outstanding claim must travel to make his claim.

כשניהם בעיר אחת

שלחו ערוך (חישן משפט יד, א) – שנים שנתעכטו בדיון זה אומר נידון כאן וזה אומר נעה לבית דין הגדול כופין אותו וכן בעירו... במה דברים אמרוים בשאר הדיינים שהוא טוען וזה טוען [שם"ע: כמו שותפיו שתבעו אחד להשני] או כאשר אמר המלווה נידון כאן והלווה אמר נלך לבית דין הגדול, אבל אם אמר המלווה נלך לבית דין הגדול כופין את הלואה וועלה עמו. וכן אם טוען זה שהזיקו או גזלו וריצה הטוען עלולות כופין בית דין שבעירו את הנטען לעלות עמו.

רא"ש (סנהדרין לא) – ויל דהתם כשניהם תובעין זה את זה. אלא כופין אותו ודין עיריו.

רמ"א (יד, א) - ויש אומרים דברענאת נלך לבית דין הגדול אין חילוק בין טובע למתבע וכל אחד יכול לומר חברו לילך עמו.

מרדי (סנהדרין לא:) - כתוב בספר אור זרוע כל היכא שיש בעיר מומחה וידע דין תורה לאmittio הרוי זה דין בעירו בעל כרחו לא שנא תובע לא שנא נתבע לא מצי למימר נלך בבית הועד או בבית דין הגדול אלא דין בעירו מפני הרמאיו שלא ידע עצמו מן הדין, והוא דLit לן מקום הועד מקום קיבוץ חכמים שיתבונן מהן.

רמ"א יד, א) – וכל זה מדינא אבל כבר נהגו בזמן הזה שכל זמן שיש בית דין בעיר אין אחד יכול לכוף חבריו שילך עמו בבית דין אחר כי אין לנו עכשווי בית דין גדול או בית הוועד ולפניהם לא יוכל לדוחותנו.

ערוך השלחן (יד, ב) - כיוון שאין הסכם במדינה שבית דין זה הוא החשוב לנו אין לנו עסק בזמן הזה בדיון הקודם אלא בכל מקום שיש ב"ד קופין בין להתבע בין להנתבע לדון בעיר וכו' המנהג. [עי' דברי משפט ח'ו.]

הרצו לדו בעיר אחרת

כנסת הגזולה (כו, כו, בשם תומות ישרים, ומהרש"ס ומהר"ק) - אם הנושא מסרב לדיון באותו עיר בגלל שהוא רוצה לדון בעיר אחרת אין להגדירו כסרבען. [וכן עי' אורים (כו, יג) ונתיבות (כו, יג)].

Maharsh"m (ד, כד) - מקור כניסה הגדולה הוא מהרשה"ס והוא קאי להסברים דמצוי טעון לבית הדין הגדול איזילנא מה שאין כן בזמן זהה דקיימה לנו כהרמא. [ועי' דין בורות עמ' שיב אם יכול הנتابע לטעון קים לי כדעת ר"ת, וע"ש עד בענין נתבע שרצה לדיון בב"ד של חסידות שלחם רחוק מן העיר].

ערוך השלחן (כג, ה) - אם אין זה דרך דוחוי לפי הבנת הבית דין צריך לילך עמו לבית דין אחר.

כשאינם בעיר אחת

מהרי"ק (סימן א) - דבר פשוט שאינו התובע יכול לכוֹן הנتابע שילך חוץ לעירו לדzon עמו אלא התובע צריך לילך אחר הנتابע ואפילו היו יותר גודלים במקום התובע.

רמ"א א) - התובע צריךليلך אחר הנקבע אם הוא בעיר אחרת, אע"פ שבעיר התובע הב"ד יותר גדול.

לבוש - אין יכול לכוון לבא הנה לעירו מטעמא דפרישית דאמ כו כל אחד יתן עינו בעשרי כו'.

ביאור הגר"א (יד, יח) - ב"ק מו: מאן דכאיבכו'.

אגירות משה (חושן משפט סי' ה) - לא שיק זה אלא בכל תובע ונتابע שליכא שום נידון קודם שאנו שומעין התביעה שלכן צריך התובע לבא למקום הנتابע שידעו שיש מה לדון ויביאו לו לפניהם לדון, אבל בדבר הידוע שיש נידון עוד קודם טענות מההתובע כמו הכא באשה שנסעה מבעלת ובאה לכך שכן שהכל רואים שהבעל הוא טובע ממנה שהיא מורדת והיא נתבעת שצרכיה להסביר שמדובר בכך לא בכי אסיה ידוע האסיה לא שייך סברא זו אלא יש לדון בכך נתבע שצרכיק לילך בבית הוגע כשרוץת התובע.

ערוך השלחן (יד, ג) - ולא תקשה לך לעניין טענות בית דין הגדול ובית הועוד יפה כחו של התובע דשאני הtam דכיוון שכבר נקבעה להבית דין שבכאן שתביעתו תביעה הגונה ממילא יפה כחו של התובע כדכתיב עבד לוה לאיש מלוה, אבל בשנתבע בעיר אחרת והבית דין של מקום התובע אינם יודעים כלל טענות הנتابע ואולי יש עדים או ראייה שתובעו בחנים אם כן איך נכוון את הנتابע לילך למקום התובע.